

Tam kde je Bůh, tam je nebe

Pozdrav:

Milí přátelé, vítám Vás slovy apoštolskými:

„Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi námi. Amen“

Introit: (Žalm 47, 2-3)

2 Lidé všech národů , tleskejte v dlaně, hlaholte Bohu, plesejte zvučně.

3 Hospodin, Nejvyšší, vzbuzuje bázeň, on je Král velký nad celou zemí.

Píseň: EZ 623 - Důvěřuj se v Pána

Modlitba:

Pane Ježíši Kriste, vystoupil jsi na nebesa. Opustil jsi své učedníky, ne proto, že bys je chtěl nechat samotné, ale proto, aby tě začali vnímat ve vlastním srdci. Vždyť nebe, do kterého jsi vstoupil, je v nás. Nehledme vzhůru, ale pohledme do vlastního srdce. Tam v nás přebýváš. Jsi v nás, tak abys nás provázel na našich cestách. Tvoje nanebevstoupení se nám snaží ukázat, že už tady na zemi jsme obklopeni tvým nebem, tvou přítomností. Neměli bychom lpět na pozemských věcech, ale v otevřenosti tvého nebe být sami otevření, schopní přijímat Boha a lidi kolem sebe. Měli bychom se spolu setkávat tak, abychom si navzájem otevírali nebe a aby se tvé nebe nad námi rozklenulo i v našem společenství. Proto tě prosíme, ať nalezneme nebe v sobě. Ať se tak často zatažené nebe nad námi otevře, aby nad námi mohlo zazářit tvé světlo. Amen

I. Čtení: (1J 4, 1-11)

Milí bratři a milé sestry v Pánu Ježíši Kristu, vyslechněte si slova z Písma Svatého, jak je nacházíme zapsaná v 1. listě Jana, ve 4 kapitole, od 1-11 verš.

1 Milovaní, nevěřte každému vnuknutí, nýbrž zkoumejte duchy, zda jsou z Boha; neboť mnoho falešných proroků vyšlo do světa.

2 Podle toho poznáte Ducha Božího: Každé vnuknutí, které vede k vyznání, že Ježíš Kristus přišel v těle, je z Boha;

3 každé vnuknutí, které nevede k vyznání Ježíše, z Boha není. Naopak, je to duch antikristův, o němž jste slyšeli, že přijde, a který již nyní je na světě.

4 Vy však jste z Boha, děti, a zvítězili jste nad falešnými proroky, protože ten, který je ve vás, je větší než ten, který je ve světě.

5 Oni jsou ze světa; proto z nich mluví svět a svět je slyší.

6 My jsme z Boha; kdo zná Boha, slyší nás, kdo není z Boha, neslyší nás. Podle toho rozeznáváme ducha pravdy a ducha klamu.

7 Milovaní, milujme se navzájem, neboť láska je z Boha, a každý, kdo miluje, z Boha se narodil a Boha zná.

8 Kdo nemiluje, nepoznal Boha, protože Bůh je láska.

9 V tom se ukázala Boží láska k nám, že Bůh poslal na svět svého jediného Syna, abychom skrze něho měli život.

10 V tom je láska: ne že my jsme si zamilovali Boha, ale že on si zamiloval nás a poslal svého Syna jako oběť smíření za naše hříchy.

11 Milovaní, jestliže Bůh nás tak miloval, i my se máme navzájem milovat.

Píseň: Svítá 284 - Radujte se, bratři

Slůvko dětem:

Píseň: „Všechny děti v celém světě“ ze zpěvníku „Bud' Tobě sláva“

Kázání: (Sk 1, 4-11)

Slova Písma svatého, nad kterými se budeme dnes zamýšlet, jsou zapsaná ve Skutcích, 1 kap., od 4-11 verš. Tam čteme:

4 Když s nimi byl u stolu, nařídil jim, aby neodcházeli z Jeruzaléma: „Čekejte, až se splní Otcovo zaslíbení, o němž jste ode mne slyšeli.

5 Jan křtil vodou, vy však budete pokřtěni Duchem svatým, až uplyne těchto několik dní.“

6 Ti, kteří byli s ním, se ho ptali: „Pane, už v tomto čase chceš obnovit království pro Izrael?“

7 Řekl jim: „Není vaše věc znát čas a lhůtu, kterou si Otec ponechal ve své moci;

8 ale dostanete sílu Ducha svatého, který na vás sestoupí, a budete mi svědky v Jeruzalémě a v celém Judsku, Samařsku a až na sám konec země.“

9 Po těch slovech byl před jejich zraky vzat vzhůru a oblak jim ho zastřel.

10 A když upřeně hleděli k nebi za ním, jak odchází, hle, stáli vedle nich dva muži v bílém rouchu

11 a řekli: „Muži z Galileje, co tu stojíte a hledíte k nebi? Tento Ježíš, který byl od vás vzat do nebe, znovu přijde právě tak, jak jste ho viděli odcházet.“

Milí přátelé, sestry a bratři v Kristu,

Pán Ježíš se už zjevoval 40 dní, jako Živý a nyní odejde. Těch 40 dnu připomíná Mojžíše – 40 roku na poušti. Mojžíš ten celý čas poslouchal svého Boha. Málokterí z nás můžou říct, že 40 let poslouchali Boha. Mnohým z nás ani tolik ještě nebylo dáno. A co tak 40 dní s Bohem? To bychom už snad dokázali napočítat. Tady neděle, tamhle neděle, biblická, mládež, tábor, svatba, pohřeb, ... a už to máme. A není to přece málo? Nebo to snad stačí? Tak připočítejme ještě 10 dnů, které představují pro učedníky to pravé očekávání spočívající ve 4 pravidlech:

- 1) dělit se o pokrm – znamená žít spolu, je to vztah s Ježíšem a mezi námi
- 2) nevzdalovat se z Jeruzaléma - neodříznout se od bratrů a sester, neutéct od pravdy
- 3) Otcovo zaslíbení – ponoření do Božího života, přijetím Ducha
- 4) zaslíbení Ducha - ten z nás činí svědky, povolává nás

A tak celý život je přípravou, očekáváním, zaměřením na něco. **Duch Svatý je už celý darován.** Svědectví „**martyrium**“, které vychází z Jeruzaléma, se stává středem, protože tam byl kříž, smrt, vzkříšení a nyní je tam nanebevstoupení, které se má šířit do celého světa. Nanebevstoupení docela smutné slovo, protože někdo blízky, vzácný nám odchází. A my ani nevíme, kde to nebe je? Co asi učedníci pociťovali? My hned myslíme na stav opuštěnosti, sklíčenosti, smutku – on odešel. Jeho dny se naplnili, byl vyzdvižen. To je cíl Ježíšovy cesty – **vyzdvižen do Otcovy slávy.**

To neznamená, že když byl vyzdvižen do nebe, že se od nás vzdálil. On je stále na cestě, hledá své učedníky.

Gagarin, sovětský komunista oznámil, že nebe je prázdné. Takže on byl v nebi a žádného Boha tam neviděl. A i kdyby tam nějaký byl, raketa by ho propíchlá, protože je špičatá. **Nebe je prázdné.** Ale Bůh je Duch, nemá tělo jako my, a tak ho nikdo nemůže vidět ani propíchnout... ani Gagarin... on vlastně v nebi nebyl. Ano, NEBE je něco, co pokud přemýšlíme, nás velmi dráždí. Možná proto, že jsme zdělili představu andělíčků na obláčcích – a ta je naší víře blízká asi tak jako Mikuláš s čertem... Víra v nebe se zdá dnešnímu člověku taková dětinská a primitivní.

V co to vlastně věříme? V jaké nebe?

Indiáni mluvili o věčných lovištích. Jiní se těší na spoustu jídla a pití. Platónské nebe to byl svět našich snů a přání. Tohle všechno je možná trochu pravda a trochu lež, to je nebe, jaké bychom si dokázali vymyslet a třeba i realizovat a na to bychom **nepotřebovali Boha**. Pro někoho je nebe nepředstavitelné bez jeho oblíbeného psa nebo kočky, pro jiného je zase nepředstavitelné s někým, kdo jinak věří.

Ale kde je nebe? Je to opravdu místo někde nad našimi hlavami v obláčích?

Bible hned na začátku mluví o tom, že Bůh stvořil nebe a zemi, ale to je jen popis výšky a hloubky. Ráj, kde žil s lidmi v přátelství, neumístil nikam do mraků, ale na zemi. A úplně na závěr v Bibli najdeme vizi nového nebe a nové země.

Možná má zmizet nebe našich přizemních přání, nebe, do něhož si občas promítáme své samolibé představy, nebe, k němuž sice nedohlédneme, ale v němž jsme už dopředu postavili vysoké zdi oddělující navzájem konfese, zájmy, názory nebo touhy, nebe netolerance, rozdělení a nejednoty. **Pseudonebe**, do kterého těšit se je vlastně hřích...

Lidská fantazie umí spoustu věcí, ale nebe ve svých představách vykreslit nedokáže. Protože ty nejkrásnější sny o lidském štěstí, harmonii, bezpečí, svobodě, pokoji a lásce nejsou ničím ve srovnání s tím, co znamená věčné bytí s Bohem.

Protože „*Co lidské oko nevidělo a ucho neslyšelo, co ani člověku na mysl nepřišlo, připravil Bůh těm, kdo ho milují.*“ Ale to je asi tak všechno, co o nebi můžeme říct.

A snad ještě něco: Nebe je skutečnost, kterou si nemůžeme sami udělat, vyrobit, sestrojít, nastolit. Udělat si tady na zemi z života peklo, to se nám občas docela daří.

Přesto i po Gagarinovi a po všech objevech moderní vědy jsme si v pátek mohli připomenout svátek „**Nanebevstoupení Páně**“. (Německy Himmelfahrt neboli Nebeskou jízdu). Také slovy Apoštolského vyznání vyznáváme, že Ježíš „*vstoupil na nebesa a sedí na pravici Boha Otce Všemohoucího*“.

Prázdné nebe. Snad věříme a vyznáváme o to víc, když vidíme, čeho všeho je schopen člověk a společnost, kterým se nebe vyprázdnilo. Jaká bída a prázdnota přichází, když se ztrácí nebeský protějšek, nebeský partner lidského pachtění a pobíhání. Nebo dokonce, co strašného se dá očekávat, když člověk sám sebe zbožští, sám se rozhodne **obsadit uprázdněná nebesa** a vzít do svých rukou neomezenou moc. „*Člověk jako neomezený pán nad nebem i zemí*“ – co horšího si lze představit.

A proti tomu my věříme, že „**Nebe není prázdné**“. Že tam máme někoho, kdo o nás stojí. Kdo i v nebi stojí na naší straně. A žádný kosmonaut nám nebude říkat, že ne. Že v nebi žádná láska není a že nebe nemá patra. Kdyby to přeci zkusil, tak si zařukáme na čelo a budeme si myslet, že nejspíš spadnul z višně.

Mluvíme-li o nebi, nemusíme mít na mysli prostor, který se otevírá nad našimi hlavami, ve kterém se prohání naše modrá planeta. Nebe, to je pro **biblické svědky** něco víc, než jen místo. Je to pro ně naprosto jiná, našimi smysly a naším myšlením nepostihnutelná skutečnost. Skutečnost, která plně patří Bohu.

Proto se nedá říct, že by Bůh byl v nebi – musí se to říci naopak – **tam kde je Bůh, tam je nebe**. A tohle nebe je ten protějšek lidské existence, protějšek, který našim životům dává ukotvení a jistotu. Skutečnost rozhodující a určující vše ostatní. **Božské nebe** může zahlédnout pouze víra. Do těchto nebes je Ježíš vzat.

Ale konec meditací nad tím, co je vlastně nebe. Vraťme se k nanebevstoupení, jak o něm mluví Lukáš ve Skutcích. Ježíš pronáší svá poslední slova a pak mizí – učedníci zírají za ním. A v tu chvíli se vedle nich ozývá ta otázka: „**Co tu stojíte a hledíte k nebi?**“ Jako, kdyby učedníci museli být vytrženi z nějakého náboženského transu. Hlavu vztyčenou k nebi – on už tam vlastně Ježíš není, ale oni stále hledí – jako kdyby je tam něco přitahovalo, chtěli ještě něco zahlédnout. Už ale není co, jejich oči by chtěli proniknout skrze mraky. Prohlédnout tajemství, které se snad za nimi ukrývá. Mužové v bílém je musí probudit a odkázat do patřičných mezí. Mají se vrátit zpátky do reality, zpátky na zem.

Když si dnes připomínáme nanebevstoupení Páně, nepodobáme se tak trochu těm učedníkům, kteří hledí do nebe – a vlastně přitom hledí do prázdna? Dívají se tam, kde nic neuvidí, kde je už jenom mrak, který Krista definitivně skryl?

Čteme-li jednotlivé zprávy o konci Ježíšova „*pozemského*“ přebývání mezi lidmi, vidíme tu velkou rozmanitost – to, co se dělo po ukřižování je zahaleno mlhou. Nedá se to vyjádřit jedním slovem, nedá se to popsat z jednoho pohledu. Nedá se to zaznamenat do nějakých historických faktů, dá se o tom mluvit jen v **obrazech či podobenstvích**. Ježíš někde najednou je, a najednou zase není. Ježíšův odchod ze světa je spojen s výzvou ke svědectví: Budete mi svědky v Jeruzalémě a v celém Judsku, Samařsku a až na sám konec země. To je hlavní zvěst svátku nanebevstoupení. Ne snaha odhalit, kam že to vlastně Ježíš odešel. Ale co máme dělat my, kteří jsme s Kristem spojili svůj život.

Nanebevstoupení je mezník – doteď jste se mohli dívat. Doteď jste mohli čerpat. Ježíš chodil, kázal evangelium, uzdravoval, přinášel pokoj. Byli jste u toho, směli jste zažít vzkříšení, těch úžasných 40 dní, kdy se z pochybujících Tomášů stávali věřící Tomášové. Jenže s tím je konec – **představení skončilo**. Jděte domů a vyprávějte o tom. Co tu ještě koukáte na kulisy. Je čas jít dál. Tohle divadlo nekončí tím, že spadne opona. Právě naopak – opona padá právě proto, abyste vy mohli pokračovat v tom, co se začalo.

Nedívejte se Ježíšovi na záda, nezůstávejte při pohledu do minulosti, ale vězte, že přijde. Na to se připravujte a k tomu napněte svoje síly. Buďte my svědky až na sám konec světa, protože Kristus je ve Vás a teda i samo nebe. Amen

Píseň: EZ 384 - Pomoz mi, můj Pane

Ohlášky:

- narozeniny tento týden – sestra Eva Andrejsová, Roman Gaudyn str., Adriana Gaudynová, Tomáš Marek, Miroslav Klaus - *k narozeninám přejeme a vyprošujeme hojnost Božího požehnání do dalších let.!*
- bohoslužby příští neděli budou opět v 9:30 a opět za přísných hygienických podmínek, budeme vysluhovat VP
- zítra se sejde staršovstvo, v kostele od 18h
- v úterý v 17 hod se uskuteční Biblická hodina, tady v kostele
- další pravidelný program zatím nebude, začínáme až v červnu
- Noc kostelu se přesunula z 5. června na 12 června, program je na nástěnce
- on-line mládež bude 29. května od 18:30, 13. června (sobota) se na faře sejde mládež, bude se grilovat
- 28. června bude seniorátní den rodin a děti u nás na zahradě (kapely, hrad, hry, občerstvení)
- dnešní sbírka je určená na potřeby našeho sboru, následně probíhá archová sbírka, která má pokryt náklady sbírek, které jsme museli odvést – tj. Jeronýmova Jednota, HDL a Sběrka na syrské a libanonské děti
- u východu ze sálu je QR-kód pro zaplacení sbírky, můžete ho používat
- náš seniorát hledá z řad laiku dva lidi do pastorační rady, kdo by měl zájem, ať dá bratru faráři vědět do 20. května
- také se hledá právník jako náhradník do seniorátního výboru
- zveme Vás dnes také na posezení při kávě a čaji venku na zahradě

Přímluvná modlitba:

Pane Ježíši Kriste, ty jsi poslal své učedníky do světa, aby učili druhé to, co jsi je naučil. Nenechal jsi je bez pomoci, obdaroval jsi je silou svatého Ducha a svou přítomností. Děkujeme ti, že i my smíme žít ze síly tvého Ducha a vnímat tvou přítomnost, když ti předkládáme své upřímné prosby:

Pane, chceš, abychom se podíleli na Božím díle spásy. Používej si nás jako své nástroje, mluv našimi ústy a pomáhej našima rukama. Otevři nám oči pro dobré věci, které mezi námi i kolem nás konáš. Dej, ať jsme připraveni je podporovat a ať svou radost z dobrého sdílíme ve společenství s našimi sestrami a bratry.

Pane, byl jsi odebrán našim očím, ale stále nám žehnáš. Prosíme, zbav nás smutku a skleslosti, když se nám nedaří. Pane, v tobě jsme poznali, co je člověk v Božích očích. Pomoz nám, ať se naučíme být pozorní k lidem v nouzi, k odmítaným, k pronásledovaným. Dej, ať jim svou pomocí vracíme lidskou důstojnost. Pane, zaslíbil jsi nám Ducha svatého. Posilni ty, kdo nesou v církvi i společnosti odpovědnost. Daruj jim moudrost pro vykonávání jejich služby. Ochraňuj je před pokušením zneužít svého postavení. Dej, ať rostou v pokoře.

Pane Ježíši Kriste, veď nás, přitáhni nás k sobě, a jednou nás doveď do slávy svého Otce, do plného společenství s tebou i se všemi, kdo v tebe uvěří. Neboť v tobě je milosrdenství i život, nyní a navěky. Ve Tvém jménu prosíme a společně voláme...

Otče náš, který jsi v nebesích, posvěť se jméno Tvé. Přijď království Tvé. Buď vůle Tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť Tvé je království i moc i sláva na věky. Amen.

Píseň: Svítá 145 - Kdo bude v nebi žít

Posláni: (Ef 1, 17-19)

*17 Prosím, aby vám Bůh našeho Pána Ježíše Krista, Otec slávy, dal ducha moudrosti a zjevení, abyste ho poznali
18 a osvíceným vnitřním zrakem viděli, k jaké naději vás povolal, jak bohaté a slavné je vaše dědictví v jeho svatém lidu*

19 a jak nesmírně veliký je ve své moci k nám, kteří věříme.

Požehnání: Přijměte do svých srdcí Boží požehnání. (Nu 6,24-26)

*Ať Hospodin ti žehná a chrání tě,
ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv,
ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem.*

Píseň: EZ 685 - I když se rozcházíme